

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
T.a.v. Minister Drs. C.J. Schouten
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Datum : 27 november 2017
Kenmerk : JB/FB.11.021
Betreft : voorstel Europese Commissie maatregelen zeebaars 2018

Geachte mevrouw Schouten,

Allereerst willen wij u geluk wensen met uw benoeming tot minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid. Wij wensen u alle succes en willen graag met u op een constructieve wijze samenwerken op de terreinen natuur en visserij.

Graag zouden wij op korte termijn nader met u kennis willen maken. Wij vragen u aan te geven welke datum u hiervoor het beste uitkomt.

Voor nu vragen wij uw aandacht voor een visserijdossier.

Zeebaars

Tot ca. vijftien jaar geleden werd het zeebaarsbestand in Nederland vrijwel uitsluitend bevestigd door de sportvisserij. De zeebaarstand was gezond en groeiend en kon met marginale regelgeving, te weten enkel een minimummaat van 36 cm, afdoende worden beschermd. Sinds die tijd heeft een explosieve toename plaatsgevonden van vrijwel ongeregelde en ongelimiteerde beroepsmatige visserijvormen op zeebaars in de Noordzee en Het Kanaal. Dit heeft mede geleid tot een sterke achteruitgang van de zeebaarstand, waardoor er afgelopen jaren zelfs noodmaatregelen door de Europese Commissie moesten worden doorgevoerd.

Advies Europese Commissie inzake zeebaars

Europa staat nu voor de opgave de visserijsterfte onder de zeebaars met 60% te reduceren. Het zeebaarsbestand gaat nog steeds verder achteruit. De sportvisserij deelt de zorgen van de wetenschap (ICES) en de Europese Commissie en ook wij zijn van mening dat de huidige maatregelen nog niet hebben geleid tot het gewenste resultaat. Begrijpelijk dat de Europese Commissie in haar non-paper van 14 november jl. voorstellen gedaan heeft voor een nog stringenter beheer van zeebaars voor beroeps- en sportvisserij voor het jaar 2018.

Voor de sportvisserij komen de maatregelen neer op:

- Een verbod op gericht recreatief vissen op zeebaars voor de eerste helft van 2018;
- Enkel catch & release visserij op zeebaars voor de tweede helft van 2018.

Slecht voorstel

Om het zeebaarsbestand te laten herstellen zijn in de afgelopen jaren voor de sportvisserij achtereenvolgens de volgende maatregelenpakketten doorgevoerd:

- 1 juni 2013: invoering bag limit voor de zeesportvisserij die het verbiedt om meer dan 20 kilo kabeljauw en/of zeebaars voorhanden te hebben (met een maximum van 25 vissen);
- 29 maart 2015: introductie bag limit voor zeebaars maximum aantal van 3 zeebaarzen per persoon per dag;

- 1 september 2015: verhoging minimummaat van 36 naar 42 cm;
- per 2017: introductie gesloten tijd, tot en met 30 juni moeten alle gevangen zeebaarsen worden teruggezet. Daarna geldt vanaf 1 juli een meeneemlimiet (bag limit) van 1 vis per dag.

De sportvisserij sector heeft met bovenstaande maatregelen, zonder probleemhouder te zijn van de achteruitgang van de zeebaars, in vergelijking met alle beroepsmatige vormen van beroepsvisserij, disproportioneel ingeleverd.

Het nu voorliggende voorstel van de Commissie om de sportvisserij op zeebaars in het eerste half jaar van 2018 te verbieden, is niet alleen onuitvoerbaar, je loopt altijd de kans als je vist om een zeebaars te vangen, niet handhaafbaar, maar is bovenal met name onwaardig voor een sector die het hardst heeft gestreden om de zeebaarsstand te beschermen.

Sportvisserijorganisaties in Europa voelen zich door het voorstel van de Commissie geschoffeerd. Het gaat nu niet meer om een disproportionele maatregel, maar om een voorstel dat zorgt voor lamlegging van de zeesportvisserij.

Als men beseft dat de sociaal maatschappelijke betekenis van de sportvisserij voor kustgemeenschappen groot is, dat sportvisserij de meest duurzame benutting is van visbestanden en dat een zeebaars gevangen door de sportvisserij een 19 x grotere economische waarde en spin-off genereert dan een zeebaars gevangen door beroepsmatige bevissing, begrijpen wij niet dat de Commissie tot een dergelijk voorstel komt.

Bereidheid mee te werken aan herstel van visbestanden

Wij zijn een stakeholder in de visserijsector met een bewezen trackrecord op het gebied van de bescherming en herstel van vissoorten. Onze initiatieven voor het opheffen van vismigratiebelemmeringen, onze strijd tegen overbevissing en de schade aan vis door waterkrachtcentrales, onze inzet voor onderzoek met betrekking tot aal, haaien, roggen en de herintroductie van de steur zijn slechts een paar voorbeelden op dit vlak. Wij zijn de enige visserijsector die vrijwillig en op eigen initiatief onze sportvissers via de vergunningsvoorwaarden beperkende maatregel oplegt zoals meeneem limieten, verhoging van minimummaten tot zelfs een jaarrond terugzetverplichting voor onder meer de aal. En dit geldt nadrukkelijk ook voor de zeebaars met ons voorstel voor het verhogen van de minimum maat en het invoeren van een maximum maat. De sportvisserijsector wil, door haar allianties met nationale en internationale natuur- en sportorganisaties, een volwaardig partner zijn in herstel van het zeebaars bestand.

Technische of vangst beperkende maatregelen?

Wij denken dat door verdere vangst beperkende maatregelen, velen binnen de sportvisserij en de kleinschalige kustvisserij, die voor hun inkomsten afhankelijk zijn van de zeebaars vangst, in hun bestaan bedreigd zullen gaan worden.

Wij pleiten dan ook voor aanscherping van de technische maatregelen en intensivering van de handhaving op stroperij teneinde de benodigde reductie van visserijsterfte onder de zeebaars te bewerkstelligen.

Te denken valt hierbij aan maatregelen zoals:

- Sluiting van de gerichte visserij op paaigronden tijdens de paai;
- Sluiting van de gerichte visserij waar jonge vis opgroeit;
- Verhoging van de maaswijdte staand want naar 110 mm;
- Verplichten invoering gebruik van zogenaamde "gladde" netten;

Verzoek

Om draagvlak te behouden bij de sportvisser en recht te doen aan onze sector, verzoeken wij u geen verdere vangst beperkende maatregelen voor zeesportvisserij op te laten leggen door Europa. Wij wensen een continuering van het maatregelenpakket zoals dit de sportvisserijsector in 2017 is opgelegd en denken dat het nemen van aanvullende technische, in plaats van verdere vangst beperkende maatregelen, uiteindelijk in meerdere opzichten de beste weg is tot een duurzaam herstel van het zeebaarsbestand.

We lichten onze visie met alle genoegen aan u toe.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.J.A. Bongers
Directeur

Cc Vaste Commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit